

[Valbak.]

formodentlig endda for længst vedtaget bi-standsloven.

Vi kan anbefale lovforslagenes videre gang igennem folketinget.

Kurt Brauer: Jeg føler, at der her er en sjælden lejlighed til at takke et medlem af den forrige regering, nemlig tidligere socialminister fru Nathalie Lind. Det er min opfattelse, at fru Nathalie Lind har æren af, at den debat, der er blevet ført om denne ankestyrelse, har kunnet føres med en sådan grundighed og med en sådan deltagelse af offentligheden, som tilfældet har været. Jeg føler også anledning til at takke den nuværende minister og hendes embedsmænd for den resoluthed, hvormed man har besvaret udvalgets mange, mange spørgsmål, og for den langmodighed, som ministeren på trods af sin fornemmelse af et tidspres har vist over for udvalget i det til tider studiekredsprægede arbejde, som har kendetegnet behandlingen af denne sag.

Hr. Valbak har næsten direkte opfordret mig til at kommentere en enkelt sag, som har været diskuteret i forbindelse med udvalgsbehandlingen og under første behandling af lovforslaget om ankestyrelsen.

Hr. Valbak gør med rette opmærksom på, at jeg også på mit partis vegne satte et spørgsmålstegn ved det berettigede i, at anke i arbejdsløshedsforsikringsager skulle undtages denne samlede centrale ankestyrelse. Det giver mig anledning til her at slå helt fast, at når jeg kunne sige det på det tidspunkt, var det, fordi socialistisk folkeparti bogstavelig talt i samme åndedrag opererede med et forslag til folketingsbeslutning om en samlet reform af arbejdsanvisningen og arbejdsløshedsforsikringen hertilands. Under forudsætning af, at de væsentlige principper i vort forslag til beslutning kunne nyde fremme, skulle det ikke genere mit parti, om man også sørgede for, at ankestyret for arbejdsløshedsforsikringen blev draget ind under den samlede ankestyrelse.

Men jeg må lige præcisere, at vi ser arbejdsløshedssituationen som en samlet situation, som vi erkender har meget snævre forbindelser til hele den socialpolitiske verden. Men sådan som den politiske konstellation er i Danmark i dag, kan man ikke forvente, at socialistisk folkeparti skal med-

virke i et almindeligt udsalg af de rettigheder og forpligtelser, som den nuværende arbejdsløshedsforsikring har. Derfor har socialistisk folkeparti kunnet medvirke til betænkningens udformning, præcis som den står.

En anden sag, som jeg havde fremme i forbindelse med første behandling af denne sag — eller rettere sagt: de to første behandlinger af denne sag — har været forbrugerens stilling over for dette system. Her må jeg gøre opmærksom på, at den allersidste passus i betænkningen er nøglen til, at socialistisk folkeparti helhjertet kan medvirke til gennemførelsen af lovforslaget, som det foreligger. Det er mit håb, at socialministeren ser sig i stand til enten i sin svartale eller i hvert tilfælde i praksis at redegøre for, hvorledes ministeren har tænkt sig, at den information, som står omtalt her i den allersidste passus i betænkningen, skal nå befolkningen, hvilket effektivt og præcist arbejde regeringen vil gøre for, at informationen om ankestyret skal nå den enkelte borger dér, hvor borgeren befinder sig. Det er smukt og ædelt af folketinget, at det har lavet en rational administration. Jeg tror, at denne administration også vil få socialpolitiske konsekvenser. Men man har ret til at betvivle, indtil andet er bevist, at det faktisk vil blive oplevet som en forbedring for den enkelte borger. Det er derfor mit håb, at ministeren i dag eller meget snart i praksis vil kunne bevise, at der er en vilje bag den sidste passus i betænkningen, hvor ministeren tilkendegiver sin interesse i at oplyse borgerne om ankenemlighederne i enhver sag.

Det bringer mig til at tale om et andet problem, som hr. Hjortnæs og andre ordførere har været inde på heroppefra, nemlig spørgsmålet om det kommende ankestystems præcedensskabende muligheder. Det er sandt, at jeg er blevet kritiseret i en artikel i Juristen. Men jeg er i og for sig taknemlig for den kritik, som her bliver rejst, fordi den har medført, at der er blevet sat en sag i fokus i forbindelse med behandlingen af hele denne ankestyrelsessag. Hvis der nemlig ikke var blevet peget på disse meget elementære ting, er jeg ikke sikker på, at betænkningens afsnit om styringsmuligheder inden for socialektoren var blevet omtalt så præcist, som tilfældet er i dag. Jeg mener